

NEW! RECEIVE DISPATCH

[Later dispatches](#) - [Previous dispatches](#)

Latest Dispatch

Sasha

18 Aug, 04 - 21:32

Our third restday on the trip at the following coordinates N 62°07'12.2 E 150°36'02.7, overcast, no rain.

The story about Sasha as I promised, a continuation of yesterdays dispatch.

Sasha, he jumped out of his Russian 4-wheel drive, greeted us happily and sincerely. He was a young, thin man dressed in a pair of well-used tracksuit bottoms, a pair of well-trampled shoes and a shirt with rolled up sleeves.

"We reckon' it will be impossible to get the canoe inside your little vehicle", we noted solemnly.

"Taak", he answered in Russian, and before we had an opportunity to think of a resolution to the problem, Sasha had started to move the seats in his van, jumped out and began to lift the canoe inside. He got it in halfway and then looked at us and said cheerily: "Looks good, doesn't it?" Since we're getting used to the Siberian habit that nothing is impossible to fix, we nodded positively. Then, in a typical Russian manner, he forcefully pressed the rest of our sensitive gear inside the van before we could react and hollered cheerfully:

"Let's hit the road!"

During the journey over the mountain he laughed, told stories and behaved in the most charming manner. Even though he realized we understood very little. We felt very comfortable with Sasha. He felt like one us. People of the bush. I had this thought:

"The mayor, Sergei Martayan, he who sent him to assist us, should feel genuinely happy to have such a resourceful and kind bloke in his staff."

When we arrived in Sinegorye we once again met these depressing two storied white apartment blocks, which seems to litter Siberia, with windows covered by planks and the color disappearing rapidly. One had the feeling of arriving in a newly bombed little town. Scrap, rust and an eternal sense of complete rundown's everywhere. As half constructed buildings.

"You wanted food aswell, didn't you?", asked Sasha and we read a list of food we needed. Abruptly he turned of the main drag and stopped in front of a rundown two storied building hidden amongst others and as fast as we stopped, he hollered:

"Follow me!"

Since the backdoor of the van was open and the vehicle was full of very expensive and valuable equipment, I told Johan to stay and keep an eye on things.

"Why is Ivan not coming?", Sasha asked looking very surprised, so I explained the reason for him and he laughed, saying:

"This is not Moscow!"

He's sincerity was so overwhelming that I didn't question his authority and gave Johan a sign that he should join us. Once inside, it was as usual. Neat, wellrun and they had a choice of food that fitted our wish. Butter, cheese, black bread, tins of meat, fruit, onions and much more. The staff consisted of two elegant ladies in big, red hard perked hairstyles, that would have made them perfect in a movie from the times of Mozart. But they were in the same mould as the rest of the Village. Extremely friendly, serviceminded, curios, smiling and very warm humans. Our only problem turned out to be finding oats for our important breakfast porridge. Sasha suffered due to this and we searched every store in town. Later it turned out people believed we were looking for the complete oat! Porridge we should have said! This we found everywhere.

The same applied to fishingnets. Since we had our net ruined the night before by a floating log, we figured finding one, and cheaply, would be hard. No sweat, they had better nets than ours, handknitted, for 5 dollars a piece!

We left the stores full speed and ended up with the local media, who reckoned we were stand-up comedians from Sweden. Possibly due to that I, when trying to explain in a vivid stage manner, their constant questions if we didn't fear the bears, that we feared twolegged animals more than four legged ones. Sasha, he laught more than anyone!

Sasha

Write description img 2

It was during this episode we realized how often we've seen Sasha getting respect from others and that he oftenly shook hands with people in an official manner. So, when we finally arrived at the new starting point of the Kolyma River, driven there by the charming Sasha, after hugging each other goodbye, when giving him my home address in Sweden, we realized that Sasha was Sergei Martayan, the mayor of Sinegorye!

Vår tredje vilodag på färden vid följande koordinater N 62°07'12.2 Ö 150°36'02.7, molnigt, inget regn.

Berättelsen om Sasha, som lovat, en fortsättning från gårdagens rapport.

Sasha, han bara dök ut ur sin ryska kärra, hejade uppslutet och glatt. Han var ung, senigt smal och iklädd i ett par slitna träningsbyxor, ett par nedtrampade skor och en skjorta uppkavlad till ärmarna.

"Det är nog omöjligt att få in kanoten i din lilla bil", påpekade vi.

"Tak", sade han fundersamt på ryska, och innan vi han göra något hade han möblerat om säten inne i bilen, börjat baxa in kanoten och när hälften var inne, frågade han: "Är inte det där bra?"

Vana som vi börjar bli att ingenting är omöjligt i Sibirien, och Ryssland för den delen, nickade vi jakande. Så klämde han, på det typiskt ryska viset, hårdhänt in resten av våra känsliga grejer innan vi hann reagera och hojtade:

"Nu drar vi!"

Under resan över bergen, skrattade han, berättade och var ytterst charmerande. Det trots att vi förstod lite av vad han sade. Jag tänkte:

"Borgmästaren Sergei Martaya, som har skickat honom, skall känna sig lycklig att ha en sådan hygglig och handlingskraftig anställd."

När vi körde in i Sinegorye, möttes vi först av de eviga vita tvåvåningshusen med förspikade fönster och flagnande väggar. Det var lätt att få känslan av att hamnat i en sönderbombad by. Skrot, rost och allmän nedslitning överallt. Likaså halvbyggda byggnader här och var.

"Så ville ni ha mat också, eller hur?", frågade han och vi läste upp en lista på vad vi ville ha och tvärt svängde han in vid en sliten tvåvåningsbyggnad bland alla andra och så fort vi stannat hojtade han: "Kom!"

Eftersom baddörren var öppen och där inne låg värdesaker för stora pengar, talade jag om för Johan att stanna och vakta.

"Skall inte Ivan med?", undrade Sasha häpet, så jag förklarade och då skrattade Sasha: "Det här är inte Moskva."

Så övertygande var han att jag gav klartecken till Johan att följa med in. Därinne var det som vanligt. Fint, välkött och med ett utbud som passade vår önskelista. Smör, bröd, ost, köttkonserver, frukt, lök med mera.. Expediterna var två paranta damer i stora, röda hårdpermanentade hår som lätt skulle platsa i en film från Mozarts tid. Men som alla andra i byn var de oerhört trevliga, serviceinriktade, nyfikna, leende och mycket varma människor. Vårt enda problem var att vi inte fann havregryn till våra viktiga gröttfrukostar. Sasha tog det hårt, så vi letade genom varenda affär i byn. Till sist skulle det visa sig att de trodde vi ville ha hela ax! Gröt skulle vi ha sagt! Det fanns förvisso!

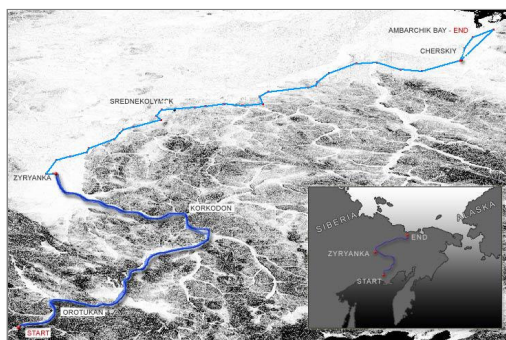
Likaså nät. Eftersom vi fått vårt nät förstört natten innan av en flytande trädstam, trodde vi det skulle bli dyrt och svårt att hitta. Exakt samma som hemma för 30 kronor! Handknutet!

Därför full fart till den lokala median, som slutade med att de trodde vi var komiker hemma i Sverige. Förmodligen uppkommet till följd av att jag försökte förklara deras envisa frågor om vi inte var rädda för björnar, genom att teatraliskt visa utan ord, att vi var mer rädda för tvåbenta varelser än fyrbenta. Roligast tyckte Sasha att det var.

Det var nu vi alltmer började märka hur uppskattad Sasha var överallt och hur han liksom hälsade officiellt på alla. Så när vi senare anlände till Kolymafloden, dit vi blev utskjutsade av den charmante Sasha, kramade om varandra som bästa vänner och jag lämnade min adress, som vi insåg att Sasha var Sergei Martayan, samhällets borgmästare!

Expedition Tracking Center

[CLICK MAP TO ZOOM]

Previous Dispatches

[Arrival at civilization](#) 17 Aug, 04 - 21:15

Camp next to a normal Kolyma River at N 62°07'12.2 E 150°36'02.7, drizzling with rain all day, cold and wet, light

northerly headwinds. 29 km;s advanced.

A phenomenally exiting day is coming to

Time thriller 16 Aug, 04 - 21:03

Forced, but needed, restday at N 62°02'35.4 E 150°12'09.4, cloudy, windy and the odd rainshower.

We caught three fish during the night. Just what we needed!

Well, regarding the subje

Getting closer to civilization 15 Aug, 04 - 20:24

Camp next to a stream at N 62°02'35.4 E 150°12'09.4, another extremely hot day, 29 km;s advanced, light southerly wind.

We feel run down at the moment. The combination of time pressure, hard pa

 Powered by CONTACT 3 expedition software